

Lagt til réttis: Eiríkur Lindenskov

Út at koyra

12/98

Vetrardekkini fóru til Leirvíkar*Hepni vinnarin av fyra lammelvetrardekkum hesa vikuna var Asta Olsen í Leirvík*

Vetrarlamelldekkini, sum Sosíalurín lutar burtur saman við Super Dekk í Havn, fóru hesa vikuna til Leirvíkar.

Tað er Asta Olsen í Leirvík, sum gjørdi hepni vinnarin hesafer. Hon fær dekkini við at seta seg í sambandi við Sosíalín ella við Super Dekk í Havn, sum hevur telefonnummar 314975.

Røttu svarini

Teir seks spurningarnir hesafer vóru hesir:

Nær kom fyrsti bilur til Føroya, hvussu nógv var metrar eru bremsulengdin hjá einum bili, sum koyrir 60 km/t, Nær er Bileftirlitið stovnað, hvat merki var fyrsti bilur, sum kom til Føroya, hvussu eigur tú at vísa av, tá tú koyrir í eini rund-

koyring og hvussu nógv berghöl eru í Føroyum.

Fyrsti bilurin, sum kom til Føroya, kom við DFDS-skipinum Ísland tann 5. mai í 1922. Tað vóru teir báðir havnarmennirnir, Jóhannes Olsen og Júst Sivertsen, sum keyptu bilin - ið var ein Ford T 1 tons.

Bremsulengdin, tá tú koyrir 60 km/t er 25 m.

Bileftirlitið varð sett á stovn í 1960. Stjóri fyrstu 36 árin var Atli Jensen.

Tá tú koyrir í eini rundkoyring, kanst tú bara blunka til høgru - tú tú skalt altíð til høgru fyrri at koma út úr eini rundkoyring. Tí er tað ikki rætt, tá fleiri bilar, ið koyra út eftir Havnargøtu í Havn og ætla sær niðan í Jónas Bronsgøtu, blunka til vinstri!

Friðrikur Bláhamar, stjóri á Super Dekk í Havn dregur vinnaran í dekkappingini hesa vikuna, sum Sosíalurín og Super Dekk skipa fyri

Mynd: Jens Kristian Vang

Í Føroyum eru 15 berg-hol, trý í Suðuroy, tvey á Streymoyinni, tvey í Eystur-oynni, fimm á Kalsoynni, eitt í Kunoyinni og tvey á Borðoyinni.

Næstu spurningarnir eru

á síðuni vinstrumegin. Vit skulu hava svarlepan í hendi í seinasta lagi týsmorgunin. Næsti vinnarin verður kunningjórur í blaðnum hós-dagin í næstu viku.

Ferðsla og myrkur:

Um parkering og myrkur*Parkering við vegir, t. d. við handlar ella kioskir*

Jón Kragestein

Bilar, sum standa parkeraðir fram við vegir, gera altíð ferðsluna ótryggari, tað veri seg í myrkri ella í dagslýsi. Sýnið verður verri og økið, sum koyrt skal verða á, verður smálri. Serliga eru tað tey smærðu børnini, sum eru illa fyrri, tey hvørki síggja - ella síggast upp um teir parkeraðu bílarnar.

Best var, um tað allastaðni vóru parkeringssøki, sum bara vórðu ætlað til tað eina, nevniliga at seta bílar á. Men so er ikki, og í nógvum førum er einans gjørligt at sleppa av við bilin við at seta hann í vegjaðaran.

Tá ið soleiðis er, má hetta verða gjørt við skili. Í fyrsta lagi skal ferðslulógin fylgjast: - at bilurin ikki verður settur, har parkering er bannað - og at bilurin einans má verða settur í høgru síðu. Skalt tú eini ørindi í ein handli, sum er hinumegin vegin, altoi í vinstra borði, eigur tú annaðhvørt at seta bilin frá tær í høgru síðu og varisliga ganga yvirum vegin - ella tú vendir bilinum t.d. við næsta vegamót og koyrir mótsatta veg - og tá kanst tú parkera "hinumegin". Orsøkin til at sera væl má verða ansað eftir hesum er, at bilførarin jú situr í vinstru síðu í bilinum, og um parkerað verður í vinstru síðu, verður bilførarin fluttur longst burtur frá koyribreytini. Stendur so ein bilur framman fyri, er sera torført hjá bilføraranum at síggja út á vegin fyri hesum.

Eru parkeraðir bílar til ampa í dagslýsi, er kvaðna verri í myrkri. Tá sæst sjálvsagt verri, og harafturat kemur, at tú kanst verða blendaður av billjósum.

Tíverri kemur tað ofta fyrri, at bílar standa parkeraðir við høvuðsljósum tendraðum, tað er nær ella fjarljósum tendraðum. Ofta er hetta uttanfyri handlar ella kioskir, har bæði nógv bilferðsla er og eisini nógv fólk, sum eru til gongu. Bilur, sum stendur parkeraður við høvuðsljósum tendraðum, kann, um illa vil til, blenda somikið, at eitt fólk, sum er á veg yvirum koyri-breytina, als ikki sæst, fyrr enn ov seint er. Og verri er, um bilarnir harafturat eisini eru parkeraðir í skeivari síðu, t.e. í móti koyri-rættninginum.

Hugsu um vandan, tá ið tú næstu fer skalt eini sneisaprindi í ein handli ella eina kiosk. Um tað ber til at seta bilin á eitt parkeringssøki, ger so tað!

Um tað ikki ber til, - set so bilin frá tær í høgru síðu í mun til koyrirættningin og minst til at slökkja høvuðsljósin.

Og kemur tú koyrandi fram við einum handli, ella einari kiosk, har fleiri bílar standa parkeraðir: set ferðina niður, tí so fært tú tíð at bremsa, um okkurt skuldi hent.

Skalt tú yvirum vegin til gongu í einum slíkum stað, eigur tú at hava frammaliga í huga, at stórum møguleiki er fyri, at bilførarar als ikki hava sæð teg. Gakk tí varliga og stíg ikki út á vegin fyrr tú ert visur í, at eining bilur kemur.

Lisid upp í sendingin «Koyribreytin» í ÚF 12. november

Lyktakanningin 1998

Fyri at kanna, hvussu gingist hefur við lyktakanningini, hevur Ferðslutrygd ringt til flestu bensin- og oljuslústøðirnar kring landið og spurt, hvussu gingist hefur at flýggja lyktakanningar-seðlar út til fólk.

Støðan týsdagin 17. nov. var, at einir 8000 seðlar vóru latnir út. Helst eru tað fleiri, sum hava tikið meira enn ein seðil, men hvussu nógv hesi eru, ber ikki til at siga. Einir 850 seðlar eru komnir inn aftur og svarar tað til góð 10% av seðlunum, sum eru latnir út. Hesi vera so við í lutakastinum um at vinna eina áfylling av bensini ella olju fyri 300,- kr.

Annars eru einir 17.000 bílar í øllum landinum, so um allir bílar skulu vera við í kanningini mugu fólk gera skjótt av, tí at høvi at fáa kanningarseðil er bara til nú sunnukvöldið hin 22. nov. (og tá fer politiið, sum fráboðað at gera eitt serligt á-tak at kanna bílar.)

Spurt var eisini um, hvussu gekk hjá bensin- og oljuslústøðunum at flýggja kanningarseðlarnar út og, hvussu fólk tóku í móti teimum. Samanumtikið ljóðaði, at fólk taka undir við áttakinum, og at tey halda, at tað er gott at fáa eina áminning um at kanna um lyktirnar eru í lagi. Summi fara beinanvegin út-um at kanna ljósin á bilinum og um alt er í lagi, seta

tey so kross í kassarnar á spurnarseðilinum og lata hann inn til stöðina. Onnur fara avstað og koma so við seðilinum dagin eftir. Men tað eru eisini summi, sum fara meira lætt um og krossa av við diskin, uttan at hyggja eftir um hetta nú veruliga passara. Tey siga t. d. at bilurin var til kanning hjá Bileftirlitinum í summar, og so man hann vera í lagi nú eisini.

Annars ljóðar, at sölvan av perum er økt síðani áttakið fór í gongd. Fleiri stöðir veita ta tænastu at seta perurnar í fyrri fólk. Ofta eru tað eldri fólk, sum biðja um hesa tænastu.

Nøkur eru, sum halda at lyktakanningarnar, sum gjørdar vóru fyrr, vóru betur. Tá vóru bílarnir blivu kannaðir á verkstøðunum - og at tað er ov nógv at krevja av fólk, at tey nú sjálvi skulu kanna um lyktirnar eru í lagi.

Til hetta er at siga, at lyktakanningarnar, sum gjørdar vóru fyrr, sjálvandi høvdu sína positivu ávirking og nógv fingi ljósin rættað. Hinvegin var lutókan til hesar kanningar mangan lítill - oftast var lutókan millum 20 og 40% av bilunum. Standandi spurningurin var so, um tað vóru tey frisku, ið komu til lækna, meðan hini sum veruliga høvdu fyrri neyðini at fáa nakað gjørt lótu vera við at fara til verkstøðini at kanna

bilin.

Ein annar vansi við gomlu lyktakanningunum var, at ábyrgdin var tikið frá fólk og lögð á verkstøðini, sum eftir at hava kannað bílarnar, jó kvitterað við at seta eitt merki í rútin.

Og júst hetta seinast nevnda er kjarnin í lyktakanningini, sum verður gjørd í ár, nevniliga at undirstríka, at tað er bilførarin, sum hevur ábyrgdina av at ljósin eru í lagi.

Onkur hevði tað viðmerk-ing, at tað er ikki heppið at boða frá til politiið fer at gera serligt burtur at kanna bílar aftaná at lyktakanning-in er endað.

Hertil er at siga, at ein og hvør bilførari alla tíðir á árinum kann vænta at verða steðgaður av politinum, um ljósin ikki eru í lagi. Men júst fyri at fólk ikki skulu verða tikið á bóli, er skipað fyri hesi lyktakanning, og áttakið skuldi verða so mikið væl lýst, at tað skuldi verið lógið, um nakar bilførari í landinum ikki hevur høyrð um lyktakanningina!

Ein bensinstøðleiðari kom við tí uppskoti, at tað við allar bensinstøðir verður sett ein reflektandi plátu upp. Tá ið lýst verður á plátuna, síggja bilførarar, um ljósin á bili teirra lýsa - í øllum førum framman. Ein annar møguleiki er at seta eina vatnrætta striku á somu plátu og so kundu bilførarar sæð, um ljósin á bili teirra

vóru rætt stillað. Fyri at hetta skal bera til, er neyðugt at okkurt frámerki verður sett á vegin, so rætti avstandur verður í mun til tað vatnrøttu strikuna.

Lyktakanningin '98 endar sunnukvöldið 22. november, og til tað ið vera kanningarseðlarnir at fáa á øllum bensin og oljuslústøðunum kring landið. Seinasta freist at lata svarseðlarnar inn aftur til stöðir er mánadagin 23. nov. '98.

So tú, sum eigur bil, ella vanliga koyrir bil, kanna eftir, um lyktirnar eru í lagi á bilinum, tú koyrir í.

Og tú eigur at gera hetta fyrri at fáa trygdina er í lagi, fyrri tína skuld og eisini fyrri onnur, sum eru á veginum, sigur Jón Kragestein, leiðari á Ferðslutrygd.